KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.4.2023 r.
COM(2023) 216 final

2023/0119 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie przydziału uprawnień do połowów na mocy Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Na podstawie odpowiednich wytycznych negocjacyjnych[1] Komisja przeprowadziła rokowania z Madagaskarem w sprawie zawarcia nowej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Madagaskarem oraz nowego protokołu wykonawczego do tej umowy. Celem jest umożliwienie statkom unijnym dostępu do obszaru połowowego Madagaskaru oraz połowów tuńczyków i tuńczykowatych w tym obszarze, zarządzanych przez Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC). W wyniku tych rokowań w dniu 28 października 2022 r. parafowano nowy tekst umowy i nowy tekst protokołu wykonawczego.

Nowa umowa uchyla i zastępuje obowiązującą umowę; obejmuje ona okres czterech lat, począwszy od daty rozpoczęcia jej tymczasowego stosowania ustalonej w art. 19, tzn. od dnia 1 lipca 2023 r., z zastrzeżeniem jej podpisania przez strony, lub od daty tego podpisania, jeżeli nastąpi ono po dniu 1 lipca 2023 r. Nowy protokół obejmuje okres czterech lat, począwszy od daty rozpoczęcia tymczasowego stosowania ustalonej w art. 19, zgodnie z tymi samymi postanowieniami co umowa.

Nowy protokół przewiduje następujące uprawnienia do połowów:

– 32 sejnery tuńczykowe;

– 13 taklowców powierzchniowych o pojemności brutto powyżej 100;

– 20 taklowców powierzchniowych o pojemności brutto mniejszej lub równej 100,

oraz statki pomocnicze zgodnie z odpowiednimi rezolucjami IOTC.

Należy ustanowić metodę podziału uprawnień do połowów między państwa członkowskie.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Głównym celem nowej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów jest zapewnienie zaktualizowanych ram uwzględniających priorytety zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa i jej wymiaru zewnętrznego. Pomoże to w kontynuacji i wzmocnieniu partnerstwa strategicznego między Unią Europejską a Madagaskarem. Nowa umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów umożliwi im ściślejszą współpracę na rzecz promowania zrównoważonej polityki rybołówstwa, zgodnie z celem zachowania morskich zasobów biologicznych uznanym w prawie UE, rozsądnej eksploatacji zasobów rybnych w wodach Madagaskaru oraz jego wysiłków na rzecz rozwoju zrównoważonej gospodarki oceanicznej, w interesie obu stron. Współpraca ta pomoże również promować godne warunki pracy w sektorze gospodarki rybnej.

Nowy protokół przewiduje uprawnienia do połowów dla statków unijnych w wodach Madagaskaru, w stosownych przypadkach w granicach dostępnej nadwyżki. Opiera się on na najlepszych dostępnych opiniach naukowych i zaleceniach wydanych przez IOTC – regionalną organizację ds. rybołówstwa, która zarządza stadami ryb daleko migrujących.

[1] 3622. posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych) z dnia 4 czerwca 2018 r.
https://www.consilium.europa.eu/media/36284/st09680-en18.pdf

Środki zarządzania przyjmowane przez IOTC są również uwzględniane w odpowiednich przepisach wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do obszaru IOTC, w szczególności w przepisach rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów[2]. Stanowisko Komisji opierało się między innymi na wynikach oceny poprzednio obowiązującego protokołu (na lata 2015–2018) oraz perspektywicznej oceny dotyczącej potrzeby zawarcia nowego protokołu. Obie oceny zostały przeprowadzone przez ekspertów zewnętrznych.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Rokowania dotyczące nowej umowy w sprawie zrównoważonych połowów stanowią część działań zewnętrznych UE wobec państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i uwzględniają w szczególności cele Unii w zakresie poszanowania zasad demokratycznych i praw człowieka.

UE i Madagaskar są również stronami umowy przejściowej podpisanej dnia 29 sierpnia 2009 r., ustanawiającej ramy umowy o partnerstwie gospodarczym (UPG) między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony. Rokowania w sprawie zawarcia nowej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów są zgodne z umową o partnerstwie gospodarczym, która przewiduje współpracę między stronami w zakresie handlu w sektorze gospodarki rybnej i rozwoju tego sektora, obejmującą rybołówstwo morskie, śródlądowe i akwakulturę.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną jest art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące przydziału uprawnień do połowów.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Komisja przeprowadziła w 2017 r. ocenę *ex post* protokołu na lata 2015–2018 do umowy o partnerstwie w sprawie połowów z Madagaskarem, jak również ocenę *ex ante* ewentualnego odnowienia protokołu[3].

W ocenie *ex post* protokołu na lata 2015–2018 stwierdzono, że uzupełnił on inne ustalenia dotyczące dostępu ustanowione w regionie, umożliwiając statkom unijnym optymalizację eksploatacji migrujących stad ryb w ramach przepisów regionalnych ustanowionych przez

[2] Dz.U. L 28 z 31.1. 2023, s. 1. Zob. sekcja 5 oraz załącznik IJ.

[3] Ocena retrospektywna i perspektywiczna Protokołu do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru – Urząd Publikacji UE (europa.eu)

Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim. Protokół uznano za istotny z punktu widzenia potrzeb zainteresowanych stron UE, ponieważ zapewnił operatorom statków unijnych przewidywalny dostęp do obszaru połowowego, na którym obficie występują gatunki docelowe. Dostęp do wód Madagaskaru zapewnia unijnej flocie taklowców z siedzibą na wyspie Reunion możliwość rozszerzenia obszarów połowowych na wody sąsiadujące tego regionu najbardziej oddalonego. Działalność unijnej floty poławiającej tuńczyka w wodach Madagaskaru i – szerzej – w Oceanie Indyjskim przyniosła znaczne pozytywne skutki społeczno-gospodarcze dla Madagaskaru, który – dzięki lokalnym zdolnościom przetwórczym – korzysta z części wartości dodanej, a rekompensata finansowa UE została w dużej mierze dostosowana do poziomu eksploatowanych uprawnień do połowów. Jeżeli chodzi o wsparcie sektorowe, w ocenie stwierdzono, że realizacja programu była zadowalająca przy dobrym śródokresowym wskaźniku wydatkowania oraz że przyszły program wsparcia sektorowego powinien mieć na celu przede wszystkim wzmocnienie zdolności w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru, zdolności w zakresie inspekcji sanitarnej w celu zachowania zdolności eksportowej oraz na wspieraniu szkolenia zawodowego marynarzy. Przyszły program wsparcia sektorowego mógłby również pomóc w rozwoju krajowego sektora gospodarki rybnej poprzez udzielenie wsparcia rybakom zajmującym się rybołówstwem łodziowym oraz zapewnienie dobrej koordynacji z działalnością finansowaną przez innych donatorów. W ocenie zalecono również przeznaczenie części dostępnych środków na zatrudnienie zewnętrznego asystenta technicznego, którego zadaniem byłaby koordynacja i ułatwienie realizacji programu wsparcia sektorowego.

Dla UE ważne jest utrzymanie instrumentu umożliwiającego ścisłą współpracę sektorową z państwem, które jest kluczowym partnerem, dostawcą produktów rybołówstwa i akwakultury do UE, zainteresowanym podmiotem na arenie międzynarodowej i które posiada obszary połowowe będące przedmiotem zainteresowania floty UE.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W ramach wyżej wspomnianej oceny Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi, przedstawicielami sektora i międzynarodowymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, a także z administracją rybacką i społeczeństwem obywatelskim Madagaskaru. Konsultacje odbyły się również w ramach Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa Dalekomorskiego. Z konsultacji tych wynika, że w interesie Unii Europejskiej i Madagaskaru leży utrzymanie instrumentu umożliwiającego pogłębioną współpracę sektorową z możliwościami wieloletniego finansowania na rzecz Madagaskaru, a w interesie armatorów UE – utrzymanie dostępu do ważnego obszaru połowowego za pomocą umowy w sektorze gospodarki rybnej. Od czasu oceny z 2018 r. branża potwierdziła swoje zainteresowanie na posiedzeniach Komitetu Doradczego ds. Floty Dalekomorskiej.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja zwróciła się o przeprowadzenie ocen *ex post* i *ex ante* do niezależnego konsultanta, zgodnie z przepisami art. 31 ust. 10 rozporządzenia ustanawiającego wspólną politykę rybołówstwa.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Niniejsza procedura została zainicjowana równocześnie z procedurą dotyczącą decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru oraz protokołu wykonawczego do tej umowy oraz decyzji Rady w sprawie ich zawarcia. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od chwili, gdy możliwe będzie prowadzenie działalności połowowej na podstawie umowy, tj. od dnia rozpoczęcia tymczasowego stosowania protokołu.

2023/0119 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie przydziału uprawnień do połowów na mocy Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje,

(1) Komisja prowadziła rokowania w imieniu Unii Europejskiej dotyczące nowej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru (zwanej dalej „umową o partnerstwie"), a także nowego protokołu wykonawczego do umowy o partnerstwie (zwanego dalej „protokołem").

(2) Po zakończeniu tych rokowań umowę o partnerstwie i protokół parafowano w dniu 28 października 2022 r.

(3) Umowa o partnerstwie uchyla poprzednią umowę o partnerstwie w sprawie połowów zawartą między tymi samymi stronami, która obowiązuje od dnia 19 grudnia 2007 r.[4].

(4) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2023/...[5] w dniu [...] r. podpisano nową umowę o partnerstwie i protokół do niej, z zastrzeżeniem ich zawarcia w późniejszym terminie.

(5) Uprawnienia do połowów przewidziane w protokole w odniesieniu do stad ryb daleko migrujących, ustalone zgodnie z zaleceniami i rezolucjami przyjętymi przez Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, należy przydzielić państwom członkowskim na cały okres jego stosowania.

(6) Pilny charakter tych środków wynika ze znaczenia gospodarczego działalności połowowej Unii w obszarze połowowym Madagaskaru oraz konieczności ograniczenia w jak największym stopniu ryzyka przerwania takiej działalności. W związku z tym protokół będzie tymczasowo stosowany od dnia 1 lipca 2023 r., z zastrzeżeniem jego podpisania, lub od daty jego podpisania, jeżeli nastąpi ono po dniu 1 lipca 2023 r., aby umożliwić jak najszybsze prowadzenie działalności połowowej przez statki unijne. Niniejsze rozporządzenie należy więc stosować, począwszy od tej samej daty,

---

4 Dz.U. L 331 z 17.12.2007, s. 7.

5 Decyzja Rady (UE) 2023/... z dnia … 2023 r. w sprawie ... (Dz.U. C […] z […], s. […]).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uprawnienia do połowów ustalone na mocy protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Madagaskarem (zwanego dalej „protokołem”) przydziela się państwom członkowskim w następujący sposób:

a) sejnery tuńczykowe:

Hiszpania:	16	statków
Francja:	15	statków
Włochy:	1	statek
ogółem	32 statki;	

b) taklowce powierzchniowe o pojemności brutto powyżej 100:

Hiszpania:	7	statków
Francja:	5	statków
Portugalia:	1	statek
ogółem	13 statków;	

c) taklowce powierzchniowe o pojemności brutto mniejszej lub równej 100:

Francja:	20	statków
ogółem	20 statków.	

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia rozpoczęcia tymczasowego stosowania protokołu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący